

Tartalom

Közösség, részvétel és küldetés	1
A Szinódus eredete	2-3
Házasság hete Zalaegerszegen	3
Mi a pap feladata az Egyházban	4
Út az orgonatervezéshez	5-7
Fotók: Házasság hete	8-9
Szinódusi kérdésekre adott válaszok	10-14
Hitéleti statisztika	14
Kicsiknek	15
Beszámolók, hírek	16

Közösség, részvétel és küldetés

Dr. Székely János - megyéspüspök

A Ferenc pápa által 2023-ra meghirdetett szinódus egyházmegyei szakaszában tartunk. Ezzel kapcsolatosak Székely János megyéspüspök és Kürnyek Róbert pasztorális helynök gondolatai a Szombathelyi Egyházmegye Pasztorális helynökségének honlapján, a Martinus-on. Idézzük a riportokból.

A „szinódus” görög szó, azt jelenti: „közös út”, együttes úton levés. Az Egyház Isten népe, amely úton van Isten felé a véges, múlandó világban a beteljesedés, az Isten Országá felé halad a szeretet és a hit útján. Ez az út közös. Isten lényege a szeretet, a Szentháromság szeretet-közössége, az egyház pedig ennek a szeretet-közösségnek a földi megvalósulása: közösség Istennel és közösség egymással. A mostani világ-szinódus fő célja az egész egyház, a világi keresztények bekapcsolása a szinódusi folyamatba. Az egyház megújulásának egyik legfőbb oszlopa, erőforrása a világi keresztények kell, hogy legyenek: hitben-szeretetben élő családok, hitoktatók, világi apostolok, fiatalok és idősek, akik sugározzák Isten fényét. Így volt ez a kereszténység első három évszázadában, amikor az evangélium fénye áthatotta az egész Római Birodalmat. Főként világi keresztények adták tovább az örömhírt embertől emberig a hiteles életükkel, a vértanúságot is vállaló hősiességükkel, egymás és a szegények iránti szeretetükkel, hitük bátor megvallásával.

Amikor egymást – és kiemelten a világi keresztényeket – hallgatjuk, akkor a Szentlélek hangjára igyekezünk odafigyelni. Ferenc pápa gyakran a lelkünkre kötötte, hogy a pásztornak nem csak a nyáj előtt kell járnia, hogy vezesse őket, nem csak nyáj között, hogy ismerje az életüket, hanem a nyáj mögött is, hogy segítse a gyengét, a szenvedőt, a szegényt. Azért is kell a pásztornak néha hátul mennie, hogy engedje a nyáját keresni a jó legelőket, hiszen a nyájnak, Isten népnek megvannak a maga karizmái, megvan a maga hit-érzéke, amellyel sokszor külső vezetés nélkül is rátalál a bőséges legelőkre.

A mostani szinódus témája maga a szinodalitás, vagyis az, hogy az egyház lényegéhez tartozik a közös út, az egymás meghallgatása, a világi keresztények aktív részvétele az egyház lelkipásztori programjainak megfogalmazásában. Ferenc pápa szeretné hangsúlyosan bevonni ebbe a folyamatba a peremre szorultakat, a szegényeket, a kitaszítottakat is, ugyanis meggyőződése, hogy a szegény ember olyan szemszögből látja a világot, amilyenből a jólétben élő ember nem tudja. A szegény, a társadalmon peremére szorult ember sokszor mélyebben, pontosabban érzi, merre akarja Isten vezetni az Ő egyházát. Bennük és általuk Isten hív minket a nagylelkűbb szeretet útjára, a kényelmes struktúrákból való kilépésre.

Forrás: <http://pasztoralis.martinus.hu/cpg/start,527783/Szinodus-Interju-Dr-Szekely-Janos-megyespuspokkal>

Dr. Kürnyek Róbert - templomigazgató

az egész folyamatról, a hangsúlyos témákról, a hívők részvételéről. Ezt küldjük majd el a püspöki konferenciának, s onnét küldik majd tovább a konferencia beszámolójában. De még egyszer szeretném megjegyezni, hogy itt nem csupán a válaszok fontosak, hanem az oda vezető út is: a közös gondolkodás és beszélgetés, egymás meghallgatása. Lehet, hogy ez kifejezett formában nem jelenik meg a kérdőívre beküldött egyes válaszokban, de mégis lényegi részét alkotja ez is a szinódusi előkészületi munkának.

Egyedülálló lehetőség ez, amelyre most a Szentatya hív bennünket. Megmutatkozik benne az egyháztagságunkból fakadó felelősség azért a közösségért, amelyhez tartozunk. Az őszinte, szeretetből fakadó beszédet és egymás figyelmes meghallgatását folytonosan gyakorolnunk kell. A szinódusi folyamat mindezekre most remek lehetőséget biztosít. Ezen felül pedig remélhetőleg erősíteni fogja plébániai közösségeinket, életünknek azon területeit, amelyek közvetlenül kapcsolódnak hitünkhöz, Istenhez való kapcsolódásunkhoz.

Forrás: <http://pasztoralis.martinus.hu/cpg/start,527772/Szinodus-Interju-Dr-Kurnyek-Robert-atyaval>

Lejegyezte: Marx Mária

Honnan ered a szinódus?

A szinódus egy viszonylag friss intézmény az egyházunk történetében. Lényegében a pápának a világ különböző vidékeiről származó püspökök alkotta tanácsadó testülete, mely az egyházfő által meghatározott időben gyűléseket tart. Célja, hogy együttműködő módon segítse a pápát a hivatása gyakorlásában. Az 1983. évi kánonjogi kódex szerint a szinódus feladata, hogy a pápa és a püspökök közötti szorosabb egység előmozdítása érdekében tanácsaikkal segítsék a római pápát a hit és az erkölcs megőrzésében és növelésében, valamint az egyházi fegyelem betartásában és megerősítésében. A püspökök a szinóduson tárgyalják meg az Egyház világban való tevékenységével kapcsolatos kérdéseket.

A világ fejlődése a XX. században jutott oda, hogy ilyen szorosabb és interaktívabb kapcsolat alakulhatott ki a püspökök és az egyház központja között. A közlekedés és a telekommunikáció fejlődése gyorsabbá és melyebbé tette az egyházon belüli kapcsolatokat, az információk és a vélemények áramlását. A fejlődés tette lehetővé, hogy a 2023. évre tervezett szinódushoz a hívek is nagy számban hozzájárulhassanak a véleményükkel.

1959-ben, három évvel a II. Vatikáni Zsinat kezdete előtt Silvio Oddi bíboros egy, a világ különböző pontjairól származó püspökökből álló tanácsadó testület felállítását javasolta az egyház főbb aggályainak megvitatására, a holland Bernardus Johannes Alfrink holland utrechti bíboros pedig a különböző

témákra szakosodott püspökök állandó tanácsának felállítását javasolta, amely közreműködne az egyházi jogalkotásban a pápával és a bíborosokkal egységben.

A püspöki szinódust VI. Pál pápa a II. vatikáni zsinat végén, 1965-ben alapította Apostolica sollicitudo kezdetű motu proprio-jával (közigazgatási intézkedésével). A zsinat Christus Dominus című dokumentuma a szinódust mint olyan szervezetet említi meg, melyben a püspökök részt vesznek az egész Egyházra kiterjedő gondoskodásban. A szinódus döntési jogkörrel nem rendelkezik, hatásköre a pápának való tanácsadásra korlátozódik. Tagjait a pápa jelöli ki. Érdekesség, hogy a katolikus egyházon belül működő keleti egyházaknak (pl. görög katolikusok) saját döntési jogkörökkel is bíró szent szinódusuk van, amely bizonyos szabályokat alkothat saját jogú egyházuk számára. A II. Vatikáni Zsinaton is IV. Maximosz melkita pátriárka volt az első, aki „a pápát körülvevő ’állandó püspöki szinódus’ ötletével előállt.” 1963-ban, a zsinat harmadik ülészakán azt javasolta, hogy „a püspökök viszonylag kis csoportja [...] rotációs tagsággal mindig ülésezzen Rómában, hogy segítse a pápát.” Kollegiálisan működjenek együtt a pápával. Az általa javasolt modell a keleti egyházak kánonja szerinti szent szinóduson alapult.

A szinódusnak három nagy kategóriája van. A rendes teljes szinódus, mely az egész Egyházzal kapcsolatos ügyeket tárgyal, amelyre most is készülünk. A rendkívüli teljes szinóduson a gyors elintézését kívánó kérdéseket tárgyalják, a részleges szinóduson a meghatározott régiók, földrészek ügyeit (pl. 2009-

ben Afrika, 2019-ben az Amazon régió)

A rendes teljes ülés tagjai a püspöki konferenciák által az adott ülésre megválasztott püspökök, akik a tagok többségét alkotják. Az egyes nemzeti püspöki konferenciák 1-4 képviselőt küldenek létszámuknak megfelelően. A saját jogú egyházak a benső szabályaik szerint delegálnak tagokat, jellemzően az ún. keleti pátriárkákat. A pápa a tagok legfeljebb 15%-át közvetlenül is kinevezheti (2021-ben Nathalie Becquart nővér személyében kinevezte a szinódusok első női résztvevőjét is), és a szerzetesrendek is képviseltetik magukat. Eddig 15 rendes, 3 rendkívüli és 11 regionális szinódusi összejövetel volt, a legutóbbi 2018. évi rendes szinódus témája az ifjúság volt, amelynek eredményei tükröződtek a Christus vivit című apostoli buzdításban.

Ferenc pápa az egyház kormányzásának testületi jellegét próbálja erősíteni. Szinódusokat hívott össze a család (2014), az ifjúság (2018) és a Pán-Amazon régió egyháza (2019) témakörében. A 2018. szeptember 15-én jóváhagyott új apostoli alkotmányban, az Episcopalis communio-ban (Püspöki közösség) úgy rendelkezett, hogy a szinódus tagok által „morális egyhangúsággal” jóváhagyott záródokumentuma a Katolikus Tanítóhivatal részévé válik, amennyiben a pápa tanácskozási jogkört ruház a szinódusra, és a dokumentumot ratifikálja. Az új alkotmány biztosítja a laikusok számára a jogot, hogy javaslataikat közvetlenül a szinódus főtítkárához küldjék meg, aki a máltai Mario Grech.

A 2023. évi szinódus középpontjában a közösség, részvétel, misszió áll. Míg egyes kritikusok attól tartanak, hogy a kétezer

éves tanítás relativizálására, felhígítására irányuló liberális törekvések eszközévé válhat a folyamat, a pozitívan vélekedők abban bíznak, hogy egy a II. vatikáni zsinat szellemiségéhez közelebb álló, otthonosabb, bizalmat ébresztő egyházat eredményez a folyamat, ahol a szinódusok a nyílt és lendületes vita eszközeivé válhatnak.

Sipos János

(Források: https://www.vatican.va/roman_curia/synod/documents/rc_synod_01011995_profile_en.html

<https://melkite.org/wp-content/uploads/2012/02/CouncilFrontMatter.pdf> CIC 1983

https://en.wikipedia.org/wiki/Synod_of_Bishops_in_the_Catholic_Church)

Beszámoló-k-hírek

Házasság Hete Zalaegerszegen

2022. február 13-20. között került megrendezésre a Házasság Hete programsorozat az egész országban, így Zalaegerszegen is. A programsorozatot a Családkapocs Egyesület lelkes házaspárjai szervezték, akik a város mindhárom plébániáját, és a protestáns egyházakat is képviselik.

Közel két évtizede Angliából indult el a házasságot ünneplő egyhetes rendezvénysorozat kezdeményezése, amely Valentin-nap környékén minden évben a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. A házasság hetét – amelyhez hazai és nemzetközi szinten is számos ismert közéleti személyiség csatlakozott kifejezve elköteleződését a házasság, a család ügye iránt – mára 4 kontinens 21 országában ünneplik. Hazánkban az országos eseménysorozatot 2008 óta rendezik meg a keresztyén egyházak és civil szervezetek széles körű összefogásával, számtalan nagyváros, település, közösség részvételével. A Házasság Hete Szervezőbizottsága által koordinált központi programok fővédnöke 2013 óta Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége.

A zalaegerszegi rendezvénysorozatot „Szerelmi kalandtúra”-játék előzte meg. 40 nap állt a párok rendelkezésére 8 különböző feladat végrehajtásához. Ennek során virággal, süteménnyel ajándékozták meg egymást, imasétán vettek részt, kincset kerestek a TV torony környékén, tortát sütöttek, filmet néztek, sok közös élménnyel gazdagodtak.

A Házasság Hete hétfőjén Süveges Gergőt és feleségét hallhatta a közönség a Polgármesteri Hivatal Dísztermében, akik gyakorlatiasan, sok-sok jó példával illusztrálták, milyen törekvésekkel igyekeznek 22 éve tartó házasságukat életben tartani, milyen ön- és társismereti felismerések mentén tudják egymást elfogadni, támogatni.

Szerdán, február 16-án az Evangélikus Gyülekezeti Házban tartott kerekasztal beszélgetés során három, több évtizede házasságban élő párral beszélgettek plébániánk moderátorai. Megélt és megosztott nehézségeik, örömeik, tapasztalataik nagy mértékben gazdagították a beszélgetés fül- és szemtanúit.

Péntek este – Wolford Lajos élő zongorajátéka kíséretében – romantikus vacsorán vehettek részt az arra regisztráló házaspárok a Véndiófa étteremben, szombaton délután pedig családi sétára indultak a házasság és a család mellett elköteleződött párok. Gyermekikkel együtt vonultak át a Dísz térről a Szentháromság térre, ahol kis agapé fogadta őket.

A programsorozat a Jézus Szíve ferences templomban tartott vasárnapi szentmisével ért véget. Itt került sor a „Szerelmi kalandtúra”-játék nyeresiménysorsolására, majd a házasságok a lelkipásztorok által közvetített áldásban részesülhettek.

A szervező csapat 2023-ban is várja a házasságot ünnepelni vágyókat a Házasság Hete zalaegerszegi programjaira!

Szabó-Hidvégi Orsolya

Mi a pap feladata az Egyházban?

Hivatásom kegyelmei és nehézségei

Ferenc pápa szerint „az atyák megtapasztalhatták életükben valamilyen módon a találkozást Krisztussal, és mindegyik vissza tud emlékezni erre a lelkében, vissza tud térni ahhoz az örömhöz, amikor meghívta őt Krisztus”. Júniusban lesz 42 éve, hogy pappá szenteltek. Az Úr Jézus barátságának öröme azóta is erősít. Sok örömet átélhettem: a szentmisékben, a hitoktatásban, amit egész papi életemben és most is végzek. Átéltettem az őszinte, szép gyónásokban, a szentségek kiszolgáltatásában, az emberekkel való beszélgetésekben. Persze az ember szembekerül a kemény és sokszor érthetetlen valósággal, ami szomorúságot okoz. Volt sok fáradtság, nehéz pillanat, de az Úr mindig segített. Volt baleset, betegség, de az Úr Krisztus mindig oltalmazott, hála érte. A híveink részéről sok támogatást, bátorítást, szeretetet kaptam. Ezek mind a mai napig erőt adnak. Megköszönöm az Úrnak, hogy hívott és kérem a papok édesanyjának, a Szűzanyának anyai, támogató szeretetét.

Stróber László plébános

Az öröm számomra például az, amikor a béralkozók hittanja után két fiatal ottmarad, hogy tovább beszélgethessünk a témáról; amikor sikerül igazán megértenem egy bibliai szöveg értelmét és az embereknek is átadnom ebből valamit a prédikációban; amikor a gyónó máskor is visszajön, mert akkor talán nem volt rossz az első gyónáskor szerzett tapasztalata, és valamit segíthettem neki; vagy amikor egy kimerítő, végig gyóntatással töltött vasárnapi szentmise után egy hittanos kislány bekandikál a gyóntatószékésre nyitott ajtaján, hogy előre is boldog névnapot kívánjon ...

A nehéz számomra az, amikor kevés visszajelzés jön vagy egyáltalán nem is jön, amikor sokan úgy érzik, a pap nem éppen olyan ember mint más és távolságtartással találkozom, amikor az egyházat csupán intézménynek és nem közösségnek tekintik, pedig Szent Pál szava mindannyiunkhoz szól: „Ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi, ha dicsőségben részesül az egyik tag, vele együtt örül valamennyi. Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai” (1Kor 12,26-27).

Bóka Balázs káplán

Ahogy Szent Pál írja: a semminek látszókat választotta ki Isten. Az egyik osztálytársam édesanyja mondta plébánosomnak: „az orromra hagyok piszkítani” ha ebből pap lesz! Elmúlt 46 év, teljesült ...

Az élet, az örök élet kenyerének megjövedőlése után sokan elhagyták Jézusunkat. Kemény beszéd ez! Ti is el akartok menni? - kérdezte Jézus az apostolokat. Uram kihez mennénk, az örök élet igéi nálad vannak! - válaszolta Péter apostol. Ezt hirdetni, számomra ez a legnagyobb kincs, a legnagyobb öröm! Jézusunk nem az emberek elismerésével, elégedettségével váltotta meg a világot, hanem kereszthalálával és feltámadásával. Neki akarok csak megfelelni. Eljutottam arra, hogy nem az ajándékot nézem, hanem aki adja. Ha van embered, nyertél!

Kérem az Urat, hadd szeresselek téged jobban, mint magamat. Magamat is csak te érted. Tebenned meg mindazokat, akik téged szeretnek!

Nehézségek: ünnepeink gyakran csak babonák. Azzal foglalkozunk, hogy mit főzzünk, mit eszünk-iszunk. Ígéretek, fogadalmak nem számítanak. Sokan ma már csak haszonért, vagy azért sem szeretnek. Fáj nekem az őszinteség hiánya. Fáj, hogy az Úristentől kapott halhatatlan lelkünk már nem érték számunkra!

Végül: a vámosnál sokan voltak, de csak ő tért meg, a többi nem. Jézus így sem volt elégedetlen!

Fliszár Károly lelkipásztor

Fontos leszögezünk, hogy nem egy új szemléletről van szó. Már önmagában beszédes a „szinódus” kifejezés, hiszen ez a görög eredetű szó annyit tesz, hogy „közös út.” Egy közös út megszervezésében számos tényező van. Például, hogy mi a közös a nevező? Szent Pál apostol ragyogóan mutat rá levélben, hogy mindenkinek megvan a maga feladata (Ef 4). Csakis így tud egységben működni az Egyház Krisztussal. Hadd szemléltessem a következő történettel azt, hogy mire is gondolok.

Egy asztalosmester, aki befejezte az napi munkáját, helyére tette szerszámain és elhagyta a műhelyt. Aznap egy ablakkeretet készített. A friss fa illata betöltötte az egész műhelyt. A szerszámok pihentek, majd beszélgetni kezdtek. Először a fűrész szólalt meg: „Pompás munkát végeztem, fogaimmal remekül elvágtam a deszkákat. Az ablak szinte teljesen az én művem.” Ezt hallva a fűrőgép felháborodottan azt mondja: „Ne túlozd el érdemedet. Nélkülem bizony aligha készül el az ablak.” „Azért engem se hagyjatok ki! Nekem köszönhető a deszka simasága!” - morgott a gyalu. „Ha én nem fognám össze a deszkákat, aligha állna a szilárdan az ablakkeret.” - szölt közbe a szög.

Minden szerszám a maga fontosságát hangoztatta. Közben valamiért visszajött a mester és a bölcs kalapács

megjegyezte: „Mesterük keze nélkül semmit sem érünk.”

Ezt kell vallania mindnyájunknak: Isten kegyelme nélkül egyikünk sem élhetne igaz, hiteles keresztény életet. Ezen a közös úton amellelt, hogy én mivel tudom többé és vonzóbbá tenni az Egyházat, figyeljek fel a másik értékeire is. Együtt vagyunk képesek haladni ezen az úton.

Vígh Balázs - papnövendék

Templomunk

Utam egy orgonatervezéshez – Visszatekintés, jövőbe tekintés (Interjú helyett önéletrajzi írás)

A családomtól kell kezdenem, ahonnan elindultam.

Édesapám, Hajdók János jezsuita szerzetes akart lenni. Tízévesen egy kis tolnai faluból, Bölcskéről került a tudásközpontú pécsi Pius jezsuita iskolarendszerbe. Rendkívül széles látókörű humán és természettudományos ismeretekre tett szert. Fiatalon belépett a rendbe, de teológus éveit mégis véglegesen abbahagyta. Családot szeretett volna. Nemrégien találtam meg a jezsuita levéltárban a rend előjáróinak akkor küldött levelét, amelyben írta, soha nem hozott szégyent a rendre, és mindig a közelében fog maradni. Ez valóban így is történt. Néhány éve a budapesti jezsuita templom orgonatornáján dolgozva jöttem rá, hogy mi, a család, azért lakunk mindössze néhány száz méterre a jezsuita templomtól (amit már az én gyerekkoromban nem volt szabad jezsuitának, csak Jézus Szíve-templomnak hívni), hogy fizikailag is a közelében maradjon annak a két párhuzamos utca közti jezsuita háztömbrésznek, ahol páter Bangha és Kerkai SJ atyák közvetítették a lelkiséget. Édesapám 11 gyermeket szeretett volna. Nem lettünk annyian. Heten nőttünk fel, egy testvérem, még előttem, meghalt.

Édesapa tanárként dolgozott. Mit is jelentett az ötvenes évektől egy budapesti, mélyen hívő, a katolikus vallását nyíl-

tan megélő és a gyermekeit ilyen szellemben nevelő tanárnak lenni Budapesten? Nehéz idők voltak. Rákosi-korszak. Majd forradalom, közel lakva a Rádióhoz, ahol kezdődtek az események. A lakásunkban 1945-ben az oroszok kerestek gulagra vihető férfiszemélyt, 1956-ban a forradalmárok keresték, az emeletről vajon a mi lakásunkból lőttek-e ki. Letérdeltek a falon függő Jézus Szíve- és Szűz Mária-kép előtt, innen biztosan nem lőttek, mondták. Gyerekkoromra visszaemlékezve szorongásos emlékek is megmaradtak. A vallásgyakorlásunk valami titkos dolog volt. Nem felhőtlen. Milyen egyszerű ma annak, aki nyíltan beszélhet a hitéről. Édesapámat a vallásossága miatt egyre rosszabb iskolába helyezték (több gyermeke, köztük én is, egyházi iskolába járt), utoljára orosz nyelvet tanított a „nyóckerben”. Ekkor magas vérnyomással leszázalékolták. De ez mégsem jött neki rosszul. Már az enyhülés éveit írtuk. Az életét fiatalon költőként kezdte, de a kommunizmusban egy ártatlan újságcikke miatt koncepciós ellencikk következtében feketelistára került, és nem jelentettek meg tőle semmit. Nyugdíjas éveiben azonban magánkiadású könyveket adhatott ki. Amikor évtizedekkel később, orgonákat vizitálva az országot jártam, sok plébánián találkoztam a könyveivel.

A legismertebb közülük a jegyzetekkel ellátott ószövetségi zoltárfordítások „Zoltárkönyv” címmel.

Én tizenötévesen a kántorképzőbe kerültem. És bár a női hangot a templomban mindmáig idegennek érzem, örök társam lett az orgona. Megunhatatlan. Nekem az életem értelme.

Orgonaművészként vágytam megélni és vágytam közvetíteni az orgonazenében rejlő, az orgona által körvonalazható misztikumot. Gyönyörű húsz év volt. Aztán – forog az élet. Ennek is már húsz éve, hogy az orgonákat kutatom, a szerkezetüket fotózom, orgonaszakértőként dolgozom. Kétezer magyarországi templomban jártam. Plusz a külföldi orgonák. Csodálatosan gazdag évek ezek is.

Nagy hasznát látom a munkámban mindannak, amit otthon szívtam magamban. Értem azokat a kifejezéseket, hogy „gyertyaszentelő lesz”, „virágvasárnap után”, „szentgyónás és áldozás”, ismerem a Katolikus Egyház jelentős elhunyt és ma élő személyeit. Előny az örökségvédelmi munkában, hogy különbséget tudok tenni a plébánia és a parókia között.

Stróber plébános úr több éves igyekezete után a Polgármesteri Hivatal a Mindszenty-projekt keretében tudta eredményre vinni a Mária Magdolna-nagytemplomba az orgona-beszerzést. Tőlük kaptam a megbízást az orgonatervezésre. Micsoda szép feladat egy új orgona tervezése! És abban a városban, ahol korábban dolgoztam már megbecsült orgonaművészként, tanárként, és az utcákat azóta is ismerősen rovom.

Milyen is legyen az új orgona. Nagy kérdés. Mennyi időre épül egy orgona, száz évre, kétszáz évre? Nagy felelősség. Merre induljak? Évtizedek óta vagyok a pályán. Ez most nem feltétlen előny, hiszen minden irányzatot ismerek előlről-hátulról. Manapság külföldön éppúgy rekonstruálnak a semmiből 400 évvel ezelőtti orgonát hitelesen, mint építenek érintőképernyős, visszajátszó, futurisztikus játszóasztalos orgonát. És a két véglet között? Száz- és ezerféle a lehetőségek száma. De én melyik ajtót nyissam a fény felé? Induljunk sorjában.

Az orgona drága multság. Több tonna fa, ónanyag kerül bele. Ezt nem lehet megspórolni. De amit lehet, meg kell. Nem kell kettős regiszterműködtetés, érintőképernyő. (Vajon ki mindenki asszisztált a nyolcszázmilliósz zeneakadémiai új hangszerhez?! Szabad ennyi pénzt nálunk egy orgonára költeni?)

A nagytemplomi orgona elsősorban a liturgiát fogja szolgálni. A hangverseny csak korona lesz az életében. A napi munkája a liturgia. Milyen jó is, hogy Egerszegen minden este szól az orgona a misén. Magam is gyakran kántorizálok, a kántorképzőn tanítottam is. Tudom, hogyan szól az orgona egy gyászmisén. Mit jelent egy karácsonyi mise, amikor mindenki zengi a Mennyből az angyalt. És milyen jó is játszani az Ó gyönyörű szépet és az Istengyermecket. Nekem nem lenne Karácsony a karácsony, ha ezeket nem orgonálhatnám.

Továbbá olyan orgona kell, ami áttekinthető, könnyen kezelhető. Hogy a szomszéd faluból érkező helyettesítő kántor is azonnal eligazodjon a sok gombon. Semmi extra.

Viszont nagyon jó legyen a szerkezete, az nagyon fontos. Aminek mechanikusnak kell lennie, mert mechanikus orgonára írta Bach, Buxtehude, Liszt, Mendelssohn a műveit. Az a szerkezetípus biztosít a hangnak szép megszólalást és a játékosnak jó billentésérzetet. Ráadásul függesztett mechanikus legyen. Ugyanis abban az esetben a legrövidebb az út a két kézi billentyűzettől a szelepekig. Így, egymás fölé magasodva építették a sípcsoportokat az orgonaépítéskor az első csúcskorszakában, a barokkban. És csak két manuál (billentyűsor) kell. Alapszabály, hogy jobb két gazdag manuál, mint három szegény.

A hárommanuálos szerkezet esetén szét is folya a szekrény a karzaton, eltakarná a Cimbal-freskót.

De milyen legyen a hangzás? A templomban korábban évtizedekig a jó nevű bécsi mestertől, Carl Hessétől állt orgona. Igen, jó lenne, ha újra megszólalna a Hesse-hangzás. Az a hangzás otthon lesz a templomban. A falak emlékeznek rá. Nagyon szépek, lágyak a Hesse-fuvolaregiszterek. Kicsit olaszos hangzás. Újszerű lesz az országban. Mára csak kis Hesse-orgonák maradtak meg, leginkább a Nyugat-Dunántúlon, Zalaiban is. Ez nagyorgona lesz, a mai kor igényeinek megfelelően. Először vegyük sorra a tipikus Hesse-hangszíneket. Ez 26 regiszter. Majd heteken át a templom akusztikájába képzelve magam további regiszterekkel bővítem a palettát, amelyeket kántorizálásakor vagy koncerten jól lehet használni, és a Hesse-hangképbe is jól illeszkednek. 38-nál állok meg. Még megtűzöm egy-két aprósággal, mint a csengettyű a karácsonyi idillhez. Korábban születtek a templomba 47 és 56 regiszteres tervek is – az előbbi Angsterék tervezték még 1949-ben, – de ezeket a számokat túlzásnak tartom.

Műemlékes énekből fakad: a karzat hátsó falára pingált barokk orgonát nem szabad eltakarni. Az orgona tehát kö-

zépre fog kerülni. Így legalább a nap nem fog az oltárnál szolgálatot teljesítők szemébe sütni. Az énekkar viszont csak az egyik oldalon tud majd énekelni, ami nem túl szerencsés. Igaz, jobban fogják egymást hallani a kórustagok. A Hesse-orgona idejében is így volt.

Fontos, hogy az orgona a térben ne nőjön a mennyezetig. A templom csodálatos freskókkal van kibélelve, ebbe a képbe nem szabad belezavarni. Amikor az orgonaház tervezőivel, Fejérdy Péterrel és Lázár Zsófiával (Fejérdy és Bartók Építészeti Kft.) beszélgetek, csodálkozom, hogy mennyi figyelmet fordítanak a térben megjelenő orgonára, a bútordarab tömegére. A tervrajzokon centinként pozicionálják újra és újra az orgonát. Mutatok nekik orgonás képeket, és azonnal csóválják a fejüket, ha egy orgona be van nyomorítva a mennyezet alá. Mindannyiszor megjegyzem, eredetileg nem így tervezte az építész, a képen ez már egy bővített állapot, és a bővítéskor nem figyeltek a látványra.

Néhány orgonaművésznek, akik egy-két koncertműsorrall járják a világot, és ahhoz akarják az összes orgonát idomítani, talán szokatlan lesz az orgona. Tóth György kántornak valóban szokatlan lesz. Kis időre lesz szüksége, amíg két évtizedes digitális orgona után egy „rendes”, jó minőségű sípos nagyorgona kezese jószággá válik a keze alatt.

Megterveztem az orgonát. Aztán a részletek kidolgozása következett. Majd a műhelyben a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra megépítette. Már a nagytemplomban várja a hangszer a végső hangzásának beállítását. Hamarosan a maga teljességében fog szólni. Szép út volt a tervezés. Nemegyszer kétségekkel teli. Az út során a katolikus neveltetésem, negyven év orgonaművészi pálya, 20 év orgonaszakértői tevékenység vezetett. A végeredményt már közösen fogjuk megérni.

Riport

Szinódus válaszok *Hallgassuk meg egymást!*

A szinódus szellemében plébániánk tagjait kérdeztük, milyen választ adnának a kérdőív kérdéseire. Válaszaikat olvasva talán többen könnyebben megfogalmazzuk a saját válaszainkat, és kedvet kapunk a kérdőív kitöltésére, mások megszólítására, véleményünk másokkal való kicserélésére.

Ön szerint mi az Egyház legfontosabb küldetése, mi egy plébániai közösség legfontosabb feladata?

Véleményem szerint a legfontosabb, hogy az üdvösség felé vezető számos lehetséges utat megmutassa az egyház, hirdesse és tanítsa az Evangéliumot. Nem csak szóban, tettekben is. Az Egyház, a papság és hívek, életükkel és cselekedeteikkel legyenek az élő evangélium.

A plébániai közösségeknek, a papok iránymutatásával, feladata, hogy megalakítsanak kisebb csoportokat. Mint gyermek, ministráns, ifjúsági, felnőtt, házaspár, nyugdíjas, elvált stb., hogy ott a szentmiséken, egyházi szertartásokon túl a mindennapokban is lehetőség legyen megélni a hitünket. Ezek a közösségek segítenek együtt imádkozni, karitatív tevékenységet végezni, megosztani a nehézségeket, tapasztalatokat, örömeiket.

A közösségeknek fontos feladata támogatni a plébános munkáját a mindennapi működésben. Az ünnepi előkészületekben, takarításban, felújításban, szertartásokon.

46 éves férfi

Evangelizáció: az evangélium (üdvösség Krisztusban) hirdetése az Egyháznak és minden egyes tagjának. Elsősorban a mindennapi élettel, mindennapi életben (az adott életállapotban) és a plébániához kapcsolódva kisközösségekben közösségeként. Természetesen a közösség formájának, céljának (pl. ima-közösség, Caritas, családok közössége stb.) megfelelően a saját közösségi karizma (hívás) gyakorlásával, megélésével.

Házaspár

Mi a pap feladata az Egyházban?

A felszentelt pap feladata az Egyházban, hogy a híveket az örök üdvösségre való eljutásban segítse. Ez a legfőbb, minden ennek van alárendelve: az imádság, a szentségek kiszolgáltatása, a hitoktatás, a lelkesítő csoportok vezetése, valamint sok egyéb, gyakorlati teendő is. Ezt azért fontos hangsúlyozni, mert fennáll a veszélye, hogy a pap szolgálatát is csupán földi mércével, földi szempontok szerint nézzük. A végső célunk azonban az örök élet, ennek függvényében kell nézni mindent. Az

Egyház papjai is emberek: mindannyiuknak megvannak a maga adottságai, képességei, ugyanakkor gyengéi és hiányosságai is. Fontos lenne, hogy a plébánia tényleges közösség legyen: minden tagja, papok és hívek, hozzák önmagukat, adottságaikat és tehetségüket, és ezeket „összedobva”, együtt lesznek igazán képesek arra, hogy hatékonyan segítsék az emberek örök üdvösségét.

Pap

Ő kell, hogy közvetítse az isteni kegyelmet, az irgalmat (nem csupán a szentségek kiszolgáltatása által) – ezért legfontosabb a Szentlélekre való odafigyelés, ráhagyatkozás, ne legyen foglya a szokásoknak (ez nem az Egyház tanításának és rendjének felrúgása, természetesen), merjen és akarjon változtatni azon, amin szükséges: „olvasson az idők jeleiből”. Bátor és jó pásztora legyen a nyájának, a plébániai közösségnek. Az egyházmegyei történeteket, eseményeket követve kapcsolja be a plébániát az egyházmegyéjébe keresztül az Egyház keringésébe és viszont: képviselje a közösséget az előjáróinál.

Merje megosztani azokat a feladatokat a világiak között, amikre ők alkalmasak. A komfortzónájából kilépve keresse a kapcsolatot a plébánia területén élőkkel („legyen bárányzságra”). Segítse a kisközösségek kialakulását (pl. ministránsok, fiatalok, családok) és fennmaradását, hogy a plébániai közösségek közössége lehessen. Fontos továbbá a plébániai imaelélet segítése, kialakítása (közösségek-csoportok, imaalkalmak, szentségimádás, dicsőítés stb.). Nem szolgáltató, hanem szolgáló Egyház formálásának segítése.

Házaspár

Misemondás, szentségek kiszolgáltatása, jó szót szóljon, ha találkozunk, ismerje név szerint lehetőleg az embereket, legyen ministráns kör – szólítsa meg a fiúgyerekeket erre a szolgálatra is, észrevenni ki miben tehetséges, megvalósítani vagy átgon-dolni a hívei ötleteit és elindulni megvalósítani őket.

Tanuló

Mi a hívek feladata az Egyházban?

A hívek legfontosabb feladata a hit őszinte, tiszta szívvel történő megélése, mely a szeretetből táplálkozik. Ezt a feladatot nem tudom szebben leírni, összefoglalni, mint ahogy olvashatjuk a Szentírás Korinthusiaknak írt 1. levél, 13-ban: „I Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom. Elengedhetetlen feladat továbbá az imádság is. A hívek ugyanakkor legyenek nyitottak, segítőkészek egymás felé.

Lássák meg azokat a lehetőségeket, ahol a másik embert tudják segíteni, szolgálni. Mindenkitől természetesen nem várható el, hogy aktívan tegyen a közösségért, vagy hogy látványos feladatokat vállaljon, azonban ezt lehet láthatatlannak tűnő módon is tenni akár egyetlen ember segítségével is, akár egy nem látszó háttérszolgálattal is. Életünket, a mindennapokat éljük úgy vagy legalábbis törekedjünk úgy élni, hogy mindent (munkát, szórakozást, pihenést, szolgálatot, tanulást, stb.) a Jó Isten dicsőségére tegyünk. Ha ezt követi valaki, akkor bármit is tesz, de azt szeretettel, azzal sokat tesz az Egyházért.

42 éves nő

Járjanak misére, fizessék az egyházi adót, közeledjenek a paphoz barátságosan és tisztelettel, igyekezzenek elmélyülni hitükben, a gyerekeket neveljék vallásosan és ne csak divatból a külsőségeket elsajátítva, a nagymamák szólhatnak a fiatalabbaknak, ha valamit nem jól csinálnak – de hitérzékkel, a szomszédok figyeljenek oda egymásra és érezzenek együtt a másikkal – lehessen egymásra számítani.

Tanuló

Ön szerint mennyire fontos az Egyháznak saját intézményeket (oktatási, szociális, karitatív, stb.) alapítani, fenntartani?

Nagyon fontos, mert az egyháznak lehetősége van olyan emberekkel is kapcsolatba lépni, akik egyébként nem lépnek át a templom küszöbét. Lehetőség van megszólítani őket.

43 éves férfi

Idősek otthona nagyon fontos – átvenni és alapítani is, iskolák – csak jó lelkű és okos vezetéssel működhet jól, ne „politikai iskolák” legyenek az egyházi iskolák, szeressék az ott élőket, tanulókat, legyen közük szerzetesrendhez is, a saját munkatársaikat is szeressék – törekedjenek rá, fontos a visszatekintés az elvégzett vagy el nem végzett munka milyenségére és az önkritika, fontos a másikat megbecsülő őszinte párbeszéd és a problémák konkrét felvetése

40 éves tanár

A gyermekek személyiségfejlődésük során belenevelődnek a közösségbe. Nem mindegy, hogy milyen közösség az, amelyhez hasonul, amelyből a viselkedésmintát kapja. A keresztény családok számára biztonságot ad, hogy gyermeküket ugyanazon értékrend mentén neveljük, mint otthon. A családok között is szorosabbra fűzi a köteléket az, hogy gyermekeik nálunk tanulnak, ennek eredményeképpen közösségek alakulnak, melyben tovább erősítik és segítik egymást. Sok családról tudok, akik nem kötődtek annyira az egyházhoz, amikor „beiratkoztak”, csak a híre miatt választották iskolánkat. Ahogy telt múlt az idő, megtalálták a helyüket közöttünk és az egyház új, értékes tagjaivá váltak.

Jelen helyzetünkben, zűrzavaros világunkban ismét fontos szerepe van küldetésünknek: „Ti vagytok a föld sója... Ti vagy-

tok a világ világossága!” Arra, hogy só és világosság legyünk, hogy a Krisztustól kapott szeretetet, tovább tudjuk adni, fel kell készülni. Hol készítsük fel a jövőendő nemzedéket erre a küldetésre, ha nem egy keresztény iskolában?

Sok diákunk nem képes az áldozathozatalra és kitartásra, az értékek megvalósítására, szűkebb környezetükben nincsenek példaképeik. Ezt a missziót is fel kell vállalnunk. Fontos, hogy mi felnőttek, pedagógusok bátran megéljük keresztény hivatásunkat a mindennapokban. Példák legyünk hagyományaink megőrzésében, a jelen értékeinek megbecsülésében, és a jövőben is fontos értékek teremtésében. Az egyházi iskola ehhez teremti meg számomra/számunkra a lehetőséget.

Mindszenty iskola tanára

Hogyan lehetne javítani és étellel telibbé tenni az egyház-község/plébánia működését?

Az egyház-község/plébánia célja, hogy a Krisztus által megfogalmazott szeretet-egysége éljen benne. A jól működő plébánia jellemzője véleményem szerint, hogy nyitottság legyen a hívek között. Nagyon fontosak, hogy rendszeresen találkozzanak a közösségek, pl: zárandoklatok, közösségi napok, egyházmegyei bál alkalmával. Egy plébánia életében meghatározó lehet a hívek által jelzett, alulról jövő kezdeményezések elindítása pl: nyári ifjúsági táborok, ministránsok tábora, családi - házaspár hétvége szervezése is.

Rendszeresen szerveződjenek kulturális, zenei, ismeretterjesztő programok. Vonzó lehet a hívek számára irodalmi tea-ház szervezése is, mert a prédikációkban sokszor hangzanak el versek, kis történetek.

Fontosnak tartom továbbá a közösségek bekapcsolását a közös gondolkodásba és a felelősségvállalásba.

45 éves nő

Lehetne korrepetálás a plébánián a gyerekeknek, nagyobb programokat is szervezni – előadások, koncertek, lehetne egyházi kávéházunk a plébánia sarkán akár, kórházban betegeket látogatók megszervezése, megszervezni egy imahálót idősek között – szándékokat kiosztva – akár egy-egy személyért is imádkozni egy hónapig – aztán csere, ha a kántorral együtt lehetne énekelni, régi szívhez szóló egyházi énekeket szívesen énekelnék a templomban.

40 éves tanár

Mitől érezné magát jobban az Egyházban, mitől lehetne hitelesebb az Egyházunk?

Egy kicsit a lendületet hiányolom vagy ahogy az előző kérdésben szerepelt a megfogalmazás, lehetne „étellel telibb”. Ebbe beletartozik az az apróság is (de nem kizárólag ez), hogy emlékszem, gyerekkoromban a misén a hívek énekeltek, zengett a templom, a falai szinte dübörögtek. Ma ez már nagyon kevés helyen van így. Pedig nyilván énekelni azóta is tudnak az emberek, de nincs rá készítésük sajnos.

Édesanya

Nem tudom. Zarándoklatok közösen, ha ismernénk az énekeket a templomban, világosabb lenne a templom, ha közvetlenebb lehetne a viszony a pappal, ha köszönhetnék „Jó napot kívánok”-kal is a papnak, ha mindenkit ismernék a templomban.

Tanuló

Személyesen Ön mit tudna tenni, hogy mások is jobban érezzék magukat az Egyházban, megtalálják ott, amire szükségük van?

Nem tudom, imádkozom értük, megkérdem: hogy vannak.

Tanuló

Ön szerint hogyan lehetne eredményesebben megszólítani azokat, akik nem érzik magukat az Egyházhoz tartozónak?

Direkt megszólítással semmiképpen. Csakis azzal, amit láthatnak, amit megtapasztalhatnak rajtuk keresztül. Akár egy vonzó, lendületes program fiataloknak, idősebbeknek. Az Egyház által működtetett, fenntartott intézményeken, óvodákon, iskolákon keresztül is.

42 éves nő

Csak személyes ismeretségek útján, kulturális programok hirdetésével – „jó illatot árasztva”, mosolyogva és emberséges figyelemmel, több állami iskola átvételével egyházi kézbe, kedves lelkiüettel a másik ember felé.

Tanuló

Hogyan lehetne eredményesebben bevonni és megtartani az Egyházban a fiatalokat?

A fiatalok esetében kiemelten fontos, hogy először találkozzanak Istennel, legyen megtapasztalásuk, élményük (kérügmá – igehirdetés, tanúságtétel) katekézis, hittanulás előtt és közben is: különösen a szentségek felvételére készülve. Elsősorban nem tudás, hanem a tapasztalat átadása szükséges irányukban. Szükséges a hitoktatás módjának átgondolása, átalakítása. Fontos, hogy legalább bizonyos időközönként találkozzanak a plébánosukkal (pappal), ne csak világi hitoktatóval.

Mindenképpen szükséges a közösséghez való csatlakozás és ehhez kapcsolódva feladattal, szolgálattal való megbízás: fontosak, értékesek, szükségesek, ők a jövő Egyházának oszlopai, ők az „Egyház tavasza” (Szt. II. János Pál)

Ismerjék meg (pl. legalább egy alkalommal vegyenek részt) a plébánia különböző feladataiban, tevékenységében: Caritas, betegek látogatása, templomdíszítés, takarítás, stb. Az irgalmasság cselekedeteivel ne csupán hittani felmondandó kérdésként találkozzanak, hanem „lássanak bele”, lehetőségük legyen megtapasztalni, megélni azt. (Ennek ellenkezőjét, az önzést, az individualizmust nap, mint nap megtapasztalhatják.)

Házaspár

Nyugdíjas

Hogyan lehetne eredményesebben bevonni és megtartani az Egyházban a családokat?

A családoknak is szükségük van változatos programokra, de nem úgy, mint a fiataloknak. A fiatalok folyamatosan pörögnek, őket folyamatosan lendületben kell tartani. A családoknak kevesebb, de mélyebb tartalmú programokra van szükségük, amik közösségépítő erővel is bírnak. Ha a közösség erős, akkor az megtartja a családokat, sőt bevonzza azokat a családokat, akik nem olyan erősen vagy még egyáltalán nem tartoznak az Egyházhoz.

42 éves mérnök

Családos misék, programok szervezése gyerekeknek, szülőknek előadások, közös kirándulások meghirdetése. Iskolákon keresztül elérni a szülőket, nagyszülőket elérve bevonni az unokákat.

Nyugdíjas

Ön szerint mire lenne leginkább szükségük az időseknek az Egyháztól?

Mindenekelőtt arra, hogy érezzék: szükség van rájuk. Akik aktívan be tudnak kapcsolódni az Egyház életébe, őket megszólítani, közösségekbe hívni és lehetőségeikhez, állapotukhoz mérten feladatokkal, szolgálattal megbízni.

Azokat, akik már nem tudnak aktívan bekapcsolódni, őket látogatni, segíteni és biztatni, segíteni megérteni: az imádság, a betegség, mindaz a nehézség, amit keresztülmenniük, megélniük: hatalmas érték az Egyház számára. Krisztus érdemeihez kapcsolódva az imádság, a felajánlások (áldozatok, nehézségek) nem csupán az emberi gyengeség, elesettség eljegyzése az isteni mindenhatósággal, hanem a világot formáló „hatalom”: az imáik, az áldozataik az áldás felhői, amelyek annyi embernek az üdvösséget hozhatják.

Házaspár

Meghallgatni őket, szentségeket kiszolgáltatni nekik otthonaikban is, számolni velük – hogy fontosak ők is, kiemelt tiszteletadás irányukba, hívhatnánk őket tanúságot is tenni, felolvashatnának ők is a templomban

40 éves tanár

Van feladatunk! Életünk alkonyán is lehetünk Jézus lámpásai és a béke eszközei. Imában hordoznunk kell családjainkat, a ránk bízottakat, egyházunkat, nemzetünket, egyházközségünket, a magyar családokat, a magyar ifjúságot, betegeinket, a szenvedőket, és a bűnösöket. Felajánlani napi keresztjeinket, szenvedéseinket, megpróbáltatásainkat, örömeinket. Minde-

nért hálát adni naponta, a rosszért is; és engesztelni a Mennyei Atyát napi szentmisével, szentségek gyakorlásával, rendszeres imaélettel (böjt), lemondásokkal.

Engedje az Úr, hogy legyünk sokan öreg Simeonok és Anna próféta asszonyok. Az ő példájukra váljunk őszinte igaz keresztényekké.

Hálás vagyok, hogy mindezekben segítséget kapok a szentmiséken, szentgyónások, szentségimádások alkalmával.

Nyugdíjas

Melyek azok az egyházi, társadalmi és erkölcsi kérdések, amelyekre az Egyháznak nagyobb figyelmet kellene fordítania?

A mindennapi életben a becsületességet mindenképpen első helyre tenném. Szükséges lenne hangsúlyozni, megmagyarázni a hívőknek, hogy mi az, amit egy hívő ember nem tehet meg (nyilván a nem hívő sem). Nem teheti meg például, hogy a gyerekét a mise utolsó pillanatára hozza be a templomba csak azért, hogy kapjon a misenaplóba aláírást. Ez nem becsületes és óriási baj, ha a szülő úgy gondolja, nincs ezzel semmi baj. Vagy egy másik nagyon gyakori példa a közvetlen környezetünkől: több közösségi hálózat regisztrációja életkorhoz kötött. Ezt az életkort a szülők és a gyerekek nem tudják, nem akarják kívánni és ezért egy magasabb életkorral regisztrálják a gyereket, ezzel arra tanítva őt, hogy nem számít egy kis hazugság. Igenis számít... De ez csak kettő példa a sok hasonló dolog közül, amire azt gondolják sokan, „ez nem számít”. Nem hallják meg a saját lelkiismeretük szavát...

Családanya

Alapvető hittételek, Isten szeret minket, a bűnbocsánat szentségéhez járunk gyakran, a szülőnek nevelnie kell a gyereket – nem az iskola nevel – csak segíti a szülőt, a szülőket tanítani kellene nevelni tanítani: együtt tanulni a gyerekekkel egy ideig, beszélgetni és mesét olvasni neki, gondoskodni róla – és fontos a gyerekek tanárait megbecsülni és velük együttműködni, az egyház ne álljon be egy párt zászlója alá, gondolkodásában kibontakozni segítse a híveket, önismeret fontosságát segíteni, az evangéliumot állítsuk a középpontba, személyes ima fontossága – ez a hit bölcsője is, szívhez szóló prédikációk, a szenvedélybetegek segítése, családok otthonokban és gyerekotthonokban lakók, hajléktalan szállón élők, saját templom hívei, akiről azt gondolják hogy náluk biztosan minden rendben van, gyereknevelés, kritikai érzék erősítése, egyedülállók, házások

40 éves tanár

Kik azok a személyek/csoportok, akikre több figyelmet kellene fordítani az Egyháznak?

A 14-25 év közötti korosztály. Akik a világi élet pörgését fontosabbnak, vonzóbbnak látják és emiatt elmaradnak a miséről, a hitük megélésétől. Vannak, akik aztán később visszatérnek, de sajnos vannak, akik nem. A gyerekek nagy része a

bérmálás után sajnos már nem érzi fontosnak, hogy templomba járjon, hogy imádkozzon. Őket kellene erősebben megtartani.

Családanya

Milyen szerepet tölt be az Ön életében az imádság és a szentmise?

Egyszer gyónásom során kaptam azt a tanácsot, hogy úgy imádkozzak, mintha beszélgetnék Istennel, és ne egy kötelező szöveget mondjak el. Azóta törekszem rá, hogy az imádság Istennel való elmélyült párbeszéd legyen. Előfordul, hogy az imádság közben elkalandoznak gondolataim, nem figyelek eléggé az elmondottakra. Amikor észreveszem, igyekszem koncentrálni, jobban odafigyelni Istenre. Az imádság egyben a lelki megnyugvást is jelenti számomra.

A vasárnapi szentmise fontos része az életemnek. Csak a legritkább, de fogalmazhatnék úgy is, hogy elkerülhetetlen esetekben mulasztom csak el. A szentmise megünneplése nélkül nem teljes egész a hét. Benne a szentáldozás, a Jézus Krisztussal való testi és lelki egyesülés, ez a bensőséges, felemelő kapcsolat létrejötté az igazán lényeges. Szentáldozás nélkül a szentmise nem teljes. Amikor misére megyek, előtte már felkészülök, a napi gondok, problémák elengedésére törekszem. Szeretem a mise előtt a templomi csendet, ilyenkor békesség, nyugalom száll a lelkemre. Emellett természetesen fontos az is, hogy az evangéliumból, az olvasmányokból és a szentbeszéd-ből megismerjem Jézust életét és tanítását és mindig vigyek magammal valamit a következő hétre az elhangzottakból.

65 éves nő

Az én életemben – nyugdíjasként – már hosszú évek óta szinte létfontosságú a napi imádság. Az elcsendesedés, a befelé fordulás lehetőség arra, hogy naponta, akár többször is kérhetem az égiek segítségét a hálaadás mellett. Nagy ajándék a rózsafüzér imádkozása, nemcsak egyénileg, de közösségben is. Imáinkkal édesanyánkhhoz, a Szűzanyához fordulhatunk segítségért, amire most ebben a zűrzavaros világban igencsak nagy szükségünk van.

A szentmisén való részvétel nekem örömet és egyben hálaadást jelent. Öröm, mert a szentostyában magamhoz vehetem Krisztus testét, de hálát is tudok adni a mögöttem hagyott napok ajándékaiért vagy éppen megpróbáltatásaiért. A szentmisékben elhangzott prédikációk, elmélkedések segítik a hitéletben való eligazodást, elmélyülést.

Nyugdíjas

Az életemben központi szerepet tölt be az imádság és a szentmise. Hiszem, vallom és tanítom a környezetemben, hogy a szentmisén az élő Jézussal találkozunk eucharisztia formájában és ez a találkozás életünk forrása, csúcspontja. Egyedül Ő tud bennünket megőrizni az örök életre a mindennapok megpróbáltatásai során és Ő az egyedüli, aki kívül-belül ismer bennünket és tudja, hogy leginkább mire van szükségünk, csak kérnünk kell az Ő segítségét és belülről formál, alakít át, gyó-

gyítja sebeinket. Forrás, mert a megújulás Benne van és csúcs is, mert nem is tudjuk felfogni, hogy mennyire nagy dolog, hogy Isten emberré lett és ott van bennünk, élettel akar feltölteni, ahányszor találkozunk Vele az oltáriszentségben.

Az imádságban, legyen az csak egy gondolat, képes magához emelni... áthangolni az életem. Szintén központi jelentőségű az életemben. Imádság alatt nem csak a kötött imák mondását értem, hanem a rácsodálkozást Istenre, az Ő nyomait szemlélve, keresve élni a világban. Nincs olyan történet, amelyből ha képes vagyok megállni, és egy pillanatra kitekinteni és Isten szemével ránézni újra a történetekre, ne látnám másként. Ha képes vagyok megkérdezni magamtól, hogy vajon mit tenne a helyemben Jézus, akkor már gondolatban végigfuttatom a memóriámban a bibliai történeteket és hallom belülről a választ, hogy bizony Ő szeretetből az engedelmséget választotta... Ezzel a szeretetteljes hozzáállással válik a rá gondolás imává, ami segít lecsillapodni, adott esetben a dühömből és terelni a gondolataimat a keresztyén cselekedet irányába. Isten jelen van, ha kérjük segíti, csak észre kell venni az életünkben a szándékot, amelylyel jelen van és kérni a segítségét, hálát adni a jelenléteért, dicsőíteni a nagyságáért.

Hitoktató

Az imádság és a szentmise egy ideje az életem két alappillére lett.

Mindig is jelen voltak az életemben, de pár éve megváltozott a fontosságuk...

Akkoriban rendkívül nehéz élethelyzetbe kerültem, amit saját erőmből biztosan nem vészeltem volna át.

Az Úr kegyelmének tulajdonítom, hogy felismertem saját tehetetlenségemet, és a kétségbeesés helyett elhatározásra jutottam. Minden nap szentmisét és szentáldozást ajánlok fel a túlélés reményében.

A reggeli szentmisére járást nehezíti a korai felkelés is. Istenre bízom, hogy reggelente ébresztőóra nélkül is „éberessen fel”. Természetesen, megteszi

Több év alatt bebizonyosodott, – amit addig is tudtam – hogy Istennél nincs lehetetlen, ha Hozzá fordulunk, az mindig a lehető legjobb választás.

Idővel a kérő imák átalakultak hálaadó imákká....

A szentmisére járás a túlélésért való harcból átalakult napi szükségletté. A szentmise és az ima fontossága, minden egyéb családi, baráti, munkahelyi, szabadidős elfoglaltság helyett az első helyre került. A szentmisén kívüli, napi folyamatos imádság is része lett az életemnek, hiszem, hogy a másokért felajánlott imák nem vesznek el. Azt is megtapasztaltam, hogy a közös imák családokat, barátokat, de akár idegeneket hoznak össze. Az imában nincsenek földrajzi, időbeli határok!

Családanya

Önnek milyen segítségre van szüksége a lelki fejlődéshez?

Úgy érzem, a szentmise prédikációiban is meg tudom találni a lelki fejlődés módját. Többször előfordult, hogy bizony elővettem a jegyzetfüzetemet és felírtam az ott elhangzottakat, mert úgy éreztem, ezekből később is meríthetek. Részt vettem már több kurzuson is, ezek sem voltak rosszak, de nehezen tudtam elmélyülni ott. Inkább talán a személyes kapcsolatokból tudok meríteni a lelki fejlődéshez.

42 éves nő

A prédikációk sokat segítenek, lelki olvasmányok, ima, zarándoklat, Mária Rádió hallgatása, vallásos Facebook-csoportok követése, templomi csoporttal közös ima, szentgyónás szentsége, szentmise, lelkigyakorlat, rokonaimmal kapcsolattartás, mindig a Jőistenre figyeljek, gyerekeimmel és unokáimmal beszélgetés.

66 éves nyugdíjas

HITÉLETI STATISZTIKA Zalaegerszeg Maria Magdolna Plébánia 2021. év

KERESZTELÉS	
1 év alatt	67
1-7 év között	9
7 év felett	5
Összesen:	81

HÁZASSÁG	
Katolikusok között	29
Vegyes vallás	3
Valláskülönbség	0
Összesen:	32

TEMETÉS	
Szentséggel ellátva	29
Szentséggel nem ellátva	129
Összesen:	158

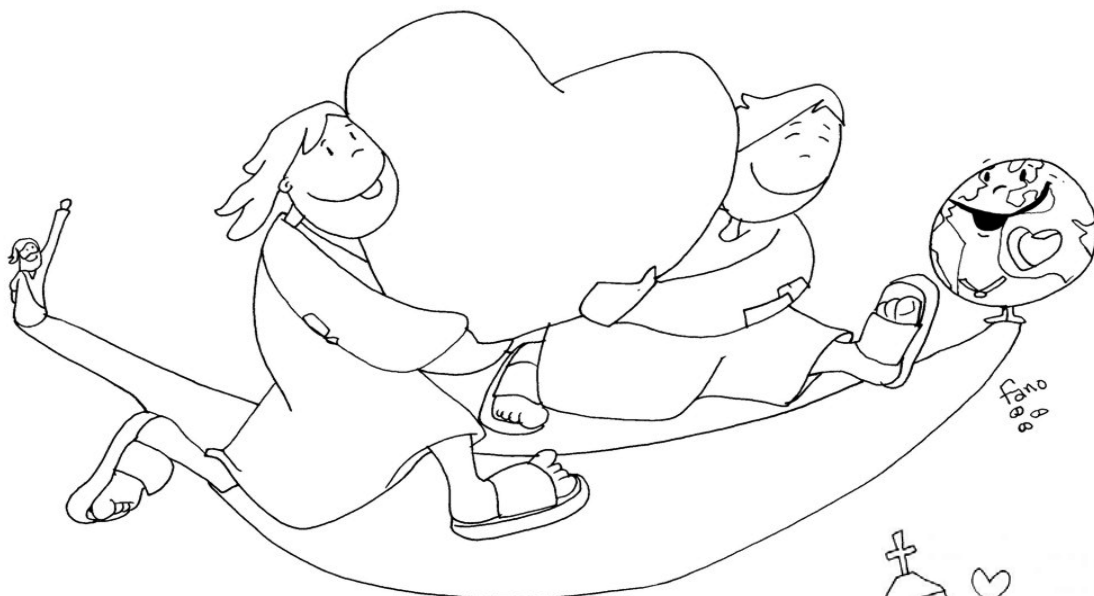
ELSŐÁLDÓZÓ	
Összesen:	134

BÉRMÁLKOZÓ	
Összesen:	170

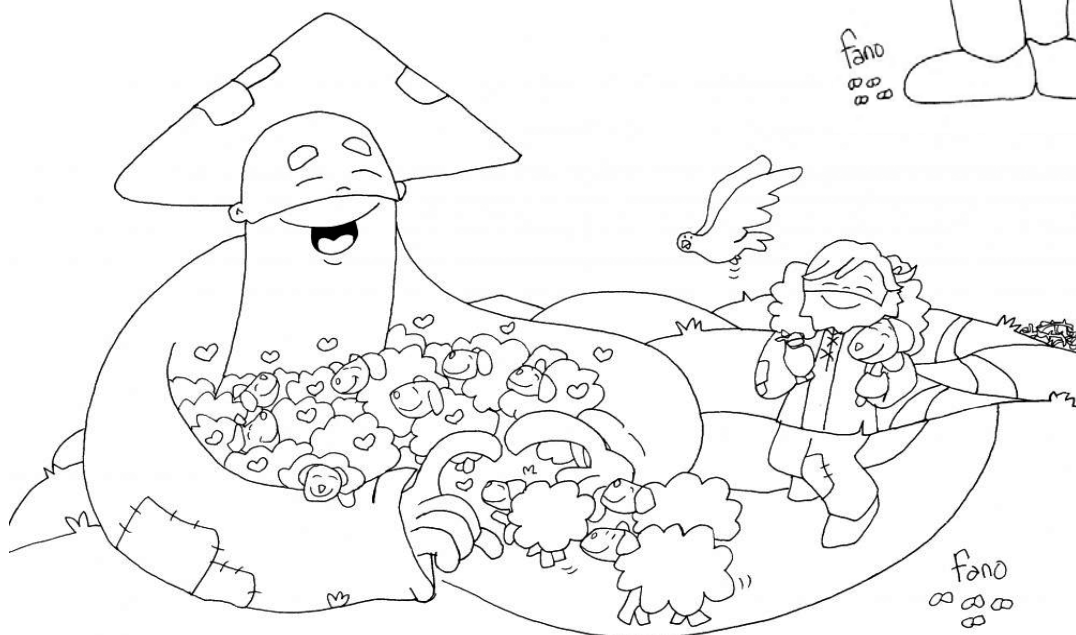
SZENTÁLDÓZÁSOK SZÁMA:	41.350
------------------------------	---------------

Kicsinyeknek

**Együtt haladunk az úton a
színezéssel**

Beszámoló-hírek

Házasság Hete

Február 16-án este 18 órakor az Evangélikus Gyülekezet termében kerekasztal beszélgetésre hívták az érdeklődőket. Három házaspár külön meghívott volt, kettő a katolikus egyházból egy pedig az evangélikusokat képviselte. A kerekasztal beszélgetés szervezői a Lipóczi-Török házaspár, Veronika és Tamás voltak. Egymásra épített, tartalmas kérdéseket állítottak össze, amivel irányították az esti beszélgetést, kérdezték a házaspárokat.

A házaspárok egyike mi voltunk a férjemmel. A rugalmasan szervezett programnak köszönhetően nagyon jó, kellemes hangulatban telt a mintegy másfél órás beszélgetés, ahol nemcsak a meghívott házaspárok de a jelenlévők is igen jól érezték magukat. Mi sem bizonyítja jobban, mint az est végén a visszaigazolásként elhangzott elismerések, gratulációk.

Mi házaspárok pedig örömmel tettünk tanúságot közösen eltöltött, magunk mögött hagyott évtizedek örömeiről, fájdalmairól érezve azt, hogy a Jóisten mindig velünk volt, és segítette, irányította közös életünket.

Bangó Józsefné

Anyakönyvi Hírek

2021. novembertől 2022. januárig

Keresztelés

Ebedli Bíborka
Szekeres Áron
Ebedli Ajna Mária
Zóka Zorka
Nierer Olivér
Nierer Zétény

Hájas Lázár
Kovács András
Gellén Belán
Kovács Mateó
Szekeres Dominik

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházunkunk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Baksa Péter és Simon Anna

Jókívánságainkat fejezzük ki a párnak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Temetés

özv. Imrik Jenőné sz. Bajszt Rózsa (1939)
Prastyik Imréné sz. Farkas Mária (1928)
Prastyik Imre (1926)
Kovács Sándor (1955)
Sándori Pap Gyula (1953)
Czoma András (1943)
Dörnyei István (1953)
Gombos Sándorné sz. Tóth Erzsébet (1967)
Forgács Gyuláné sz. Nikolics Ilona (1952)
özv. Kovács Sándorné sz. Simon Magdolna (1933)
Novák Vincéné sz. Polgár Zsuzsanna (1945)
özv. Simon Istvánné sz. Gaál Margit (1944)
özv. Gerencsér Lajosné sz. Somos Terézia Mária (1934)
özv. Kelemen Zoltánné sz. Bíró Katalin (1941)
Horváth Kálmán (1958)
özv. Cseh Józsefné sz. Balogh Erzsébet (1936)
özv. Kisvári Lászlóné sz. Udvardy Klára (1931)

Nemes Józsefné sz. Kaczor Julianna (1935)
özv. Rosta Istvánné sz. Molnár Rózsa (1938)
Zombori Mária (1947)
Tarsoly Emma (1943)
Czigány Béla (1964)
özv. Horváth Jánosné sz. Gyurkó Margit (1931)
Boronyák Imréné sz. Takács Anita (1970)
Kámán Ferencné sz. Nunkovics Margit (1936)
özv. Kövécse Kálmánné sz. Kovács Katalin (1928)
Vajda Károly (1948)
özv. Kocsis Lajosné sz. Peszleg Hermina (1931)
Kulcsár László (1955)
Zuggó József (1936)
Elmont József Istvánné sz. Kozári Mária Erzsébet (1953)
özv. Forgács Józsefné sz. Vajda Jolán (1951)
Kovács János (1932)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

A Mária Magdolna Plébánián fizetendő díjak:

Egyházközségi hozzájárulás

Felnőttektől személyenként nettó havi keresetük 0,5 %-át kéri a Püspöki Kar. Ez az előírás mind az aktív keresőkre, mind a nyugdíjasokra vonatkozik.	105.000.-	6.300.-
Az egyházközségi hozzájárulás mértéke	110.000.-	6.600.-
Havi nettó jövedelem	115.000.-	6.900.-
Évente	120.000.-	7.200.-
50.000.-	125.000.-	7.500.-
55.000.-	130.000.-	7.800.-
60.000.-	135.000.-	8.100.-
65.000.-	140.000.-	8.400.-
70.000.-		
75.000.-		
80.000.-		
85.000.-		
90.000.-		
95.000.-		
100.000.-		

A magyar Katolikus Püspöki konferencia 2018. december 5-i ülésén jóváhagyta az új stóladíj-szabást. Ez alapján 2022-es évben a díjak így alakulnak:

Énekes szentmise:	3.000 Ft
Csendes szentmise:	1.500 Ft
Temetés:	30.000 Ft
Házasságkötés: nászmise:	33.000 Ft
Ünnepélyes szertartás:	30.000 Ft

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.